

Savitaipaleen Pylköt, minä ja Saarimiehensaaren Pylkköläiset.

Savitaipaleen Pylköt.

Pylkön suvun vaiheet alkoivat joskus 1550 Savitaipaleen Ratasalosta.

Ratasalon isäntänä toimi **Matti Pylkko** vuodesta 1745 vuoteen 1759. Kaikkiaan siis 14 vuotta.

Matin pojista **Tuomas ja Esaia**s ovat Pylkköläisi joista monen täällä olevan juuret ovat lähtöisin.

Tuomas Pylköstä tuli Ratasalon isäntä vuonna 1772.

Ensimmäisestä avioliitosta **Tuomaalla** ja hänen ensimmäisellä vaimolla oli pojat **Antti ja Matti**.

Tuomaan toisesta avioliitosta **Maria** vaimon kassa heillä oli lapset **Kaapo ja Katariina**.

Väkeä oli tiloilla siihen aikaan paljon. Tehtiinhän kaikki käsipelissä. Työt jotka liittyivät tilan ylläpitoon, elannon hankkimiseen ja lapsien kasvattamiseen vaativat käsipareja. Niinpä niitä käsipareja piti olla Ratasalossakin.

Kyllä niitä olikin. Tila oli Pylkön veljeksien ja velipuolien ja heidän lastensa ja lastenlastensa miehittämä. Muuta väkeä oli otettu tilalle tarpeen mukaan.

Tuomaan pojan **Antin** vaimo **Maria**, heidän pojat **Antti ja Pekka**

Tuomaan pojan poika **Antin** ensimmäine vaimo oli **Maija Stiina** ja heillä lapset **Esais, Eeva ja Regina**.

Antti avioitui myöhemmin **Eeva Saarelaisen** kanssa. Heillä oli lapset **Antti, Tuomas ja Anna**

Talossa asui myös **Matti** **Tuomaanpoika** hänen vaimonsa **Anna** sekä heidän poikansa **Aatami ja Joonas**.

Myös **Tuomaan** veljen **Esaiksen** poika **Juhana** ja hänen vaimonsa **Susanna** sekä heidän lapset **Sofia, Taavetti, Joonas, Valpuri ja Mikko** olivat muona kunnassa mukana.

Kaikki yllä mainitut henkilöt ovat jossakin vaiheessa asuneet Ratasalossa. Lisäksi he ovat olleet meidän jälkeläisten kannalta hyvin merkittäviä. Unohtamatta tässä mielessä niitäkin joita ei ehkä ole mainittu.

Myöhemmin Ratasalle, niinkuin monelle muulle tilalle Suomessa kävi, että ne pilkottiin pienemmiksi monesta eri syystä.

Käännetäämpä sitten sivua, ja mennään asiassa eteen päin.

Minä.

Oli vuosi 1985 kaunis kesäpäivä. Sousimme vaimoni Paulan kanssa Tinalahdesta lainaamallamme veneellä kohti Saarimiehen saarta. Jo kaukaa totesimme, että tuossa on meidän kesämökin paikka.

Siinä vaiheessa ei ollut mitään tietoa, mitä saari kätki sisälleen. Vähitellen kaikki kuitenkin selvisi.

Nyt kun olemme täällä tänä päivänä, niin paljon on vettä virrannut Pöllänsalmessa sen jälkeen kun **Ville Pylkkö** astui ensimmäisen kerran samaiseen Saarimiehensaareen joskus 1890 luvulla.

Villelle ja hänen ensimmäiselle vaimolle **Beatalle** syntyi 3 lasta **Taavetti**, **Eevertti** ja **Hilma**.

Toisesta avioliitosta **Idan** kanssa syntyi **Bertta**.

Hilma oli avioitunut Kalle Lahtisen kanssa, ja heille syntyi lapset **Esko**, **Hilkka**, **Elma**, **Eeva** ja **Jaakko**.

Tuosta lapsikatraasta äitini **Elma** avioitui Veikko Immosen kanssa. Heidän 6 lapsisesta perheestä minä vanhimpana lähdin kotoani Uimaharjusta katsomaan mitä maailmalle kuuluu.

Tieni vei setäni johdatuksella Joutseno Pulpille, ja sen ammattikoulun kautta aikanaan Imatran teknilliseen kouluun. Teknillinen koulu oli lopullisena tavoitteenani, kun Pulpilla ollessani huomasin, miten herrat kokoontuivat aamupalaveriin pukeutuneena kauluspaitaan ja kravattiin. Ajattelin, että onpa mielenkiintoinen työ. Jälkeenpäin ajatellen en kyllä tiennyt mihin olin pääni pistänyt. Eipä sitten mitään siitä työura alkoi. Olin onnekas, ja pääsin nauttimaan myös kansainvälisistä tehtävistä.

Kaksi vuotta mm. Iranissa joka vuosina 1976 – 1978 oli nuorelle miehelle hyvin eksoottinen paikka. Sitä se on monelle vielä tänäkin päivänä. Se oli myös työlästä aikaa, siihen osui myös perheen perustaminen Paulan kanssa. Menimme naimisiin 1978, eli 40 vuotta sitten.

Toinen ulkomaan työtehtävä tuli kohdalleni vuonna 1989 - 1991. Meillä oli mahdollisuus lähteä Etelä - Afrikkaan, joka myöskin vaikutti hyvin eksoottiselta. Mukaan lähti myös tyttäreni Sini-Satu, joka oli silloin 10 vuotias.

Etelä – Afrika osoittautui lähes paratiisiksi Iraniin verrattuna. Mutta aikansa kutakin paluu Suomeen ja rutiineihin koitti aikanaan. Tyhjiys valtasi sisimmän, joten innostuin täydentämään opintoja. Suoritin työn ohella insinööri tutkinnon Jyväskylään.

Joitakin lyhytaikaisia konsultointitehtäviä tuli työnantajan tehtaille ulkomaille myöhemminkin.

Kun kesämökin paikka tontille oli päätetty, niin alkoi rakennusten suunnittelu. Ehkä merkittävin oli rantasauna jonka rakensimme itse alkaen tuoreista tukkipuista. Tukit ostettiin Solkein metsistä. Kuorittiin Solkeissa erään tien varressa. Lappeenrannan Tirilässä omakotitalon takapihalla sauna veistettiin omin kätösin. Aikanaan sauna toimitettiin autolla Hirsilahteen, ja sieltä Pöllän salmea pitkin Saarimiehensaareen. Kuljetus tapahtui hevoskyydillä. Ohjaksissa edesmennyt Juho Pylkkö Partakoskelta. Tässä vaiheessa en vielä tiennyt Pylkköläisyydestäni yhtikäs mitään. En myöskään vielä silloin kun v 1987 saunassa otettujen ensilöylyjen jälkeen oli puhetta äitini kanssa, että meillä on kesäviettopaikka Saarimiehensaareessa. Äiti sanoi, että hän on ollut Lappeenrannasta Sotaa

paossa siinä saarella. Olin silloin 37v. Arvatkaapa, kiinnostiko asia silloin. Asia jäi siihen ja hautautui vuosikausiksi.

Nyt jälkeinpäin ajatellen se aika olisi ollut oikea aika selvittää Saarimiehensaaren historiaa. Nuorille vihjeeksi alkää laistako sukuun liittyvien asioiden selvittelyä. Olen jopa ajatellut että sukututkimus voisi olla koulussa jopa oppiaineena, että se siemen lähtisi itämään omista juurista jo lapsena. Mutta parempi myöhään kuin ei milloinkaan.

Saarimiehen saaren Pylkköläiset.

Jäätyäni eläkkeelle v. 2013. Saarimiehensaaren arvoitus palasi mieleeni. Lähdin asiaa selvittämään Lahdessa asuneen edesmenneen tätini kautta. Muut potentiaaliset tietolähteet olivat jo jättäneet maallisen vaelluksen, mukaan lukien kaksi Ruotsissa asuvaa enoani.

Enot olivat aina Suomessa käydessään lomailleet mm. Partakoskella. Nyt ymmärrän miksi. Palatetaan Lahden Hilikka tatiini. Hän kertoi, että Savitaipaleelta on joku Annikki soiteltu ja kertonut olevansa sukua. Muistan kun Hilikka sanoi, että kukahan hän lienee onkohan hän edes sukua. Selvisihän sekin asia, että sukua me tuon Annikin kanssa ollaan.

Pyysin Hilikkaa antamaan Savitaipaleelta soitelleen Annikin puhelinnumeron, että otanpa ja soitan eiköhän asiat lähde selviämään. Soitin siis Annikille, esittäydyin esitin asiani ja sovittiin tapaaminen. Siitä tapaamisesta seurasi, että Saarimiehensaaren arvoitus lähti ratkeamaan.

Olen siis veren perimältäni pieneltä osin Pylkön sukuun kuuluva. Hyvin pian huomasin, että tarvitaan työkaluja, jolla sukutietoutta voidaan ylläpitää mahdollisimman helposti. Pelkällä lyijykynällä ja ruutupaperilla tehtävä olisi ollut työläs ja loppujen lopuksi hallitsematon.

Netistä löytyikin sitten My Heritage kansainvälinen sukutietouden ylläpito – ohjelma, johon aloin kirjaamaan aluksi Immosten sukuun kuuluvien tietoja. Äitini puolelta työ jatkui mummiini saakka juohevasti. Sitten tulikin jo työläämpi vaihe eteen, mutta onneksi Annikki toimi pelastajana ja hänen sukutietämyksen pohjalta pääsin tietokantaa laajentamaan. Tämä vaihe myös ratkaisi Saarimiehensaaren arvoituksen. Pian My Heritagen ilmaisversio ei enää riittänyt vaan täytyi hankkia maksullinen lisenssi.

Tultuani valituksi Pylkön sukuneuvostoon kolme vuotta sitten tehtäväni piti sisällään mm. sukupuun ylläpidon.

Samaa ohjelmaa käyttäen lisäsin toisen Pylkköjen suuremman sukuhaaran ohjelmaan. Sukuhaara kantaa projekti nimeä Savitaipaleen Pylkköt.

Savitaipaleen Pylkköjen tietokanta on koottu kaikesta olemassa olevasta Pylkköihin liittyvästä sukutietoudesta. Esim. Suvun juurilla 1, sukutietojen keruulomakkeilta, henkilöiden antamista tiedoista, arkistoista jne. Tietokannassa on nyt siis kaksi erillistä Pylkköjä sisältävää projektia. Lisäksi siellä on muutama pienempi projekti olemassa. Nämä kaksi suurinta projektia näyttäisi lähtevän samasta kantaisästä melkoisella todennäköisyydellä.

Alussa mainittu **Kaapo Pylkkö** syntynyt v.1799, **Tuomaan** toisesta avioliitosta on avioitunut **Eevan** syntynyt v. 1801 kanssa. Heille on syntynyt poika **Mikko** v. 1826.

Mikon ja Evan poika, eli saarimiehensaaren **Ville** on syntynyt v. 1863

Näkemykseni mukaan nämä kaksi sukuhaaraa voidaan yhdistää.

Projektinimi voisi olla **Ratasalon Pylköt**.

Sukupuun ylläpito vaatii työtä jatkossakin. Ensinnäkin ohjelmavaihdos v.2019 Suku – Jutut ohjelmaan vaatii toimenpiteitä. Vaihdos tapahtuu siksi, että sukujutut ohjelma on huomattavan paljon edullisempi ylläpitää. Olemassa olevien tietojen oikeellisuuden läpikäynti on jatkuvaa. Pienempien projektien yhteyksien etsiminen valta sukupuuhun vaatii tutkimusta jne. Tässä olisi nuoremmille oivallinen harrastus mahdollisuus. Itse olen kokenut tehtävän henkisen puolen tukijaksi ja eläkepäivien iloksi. Valitettavasti enemmänkin olisi ehkä voinut tehdä, mutta jos mottona olisi usein urheilijoiden suusta kuultuna TEHKÄÄMME PARHAAMME katsotaan mihin se johtaa.

Arvoisat sukujuhlan vieraat, hyvät naiset ja herrat toivotan teille kaikille ressi vapaata ja hyvää loppukesän jatkoa.

Juha Immonen

12.08.2018